

Μοναχός Δαμασκηνός Αγιοβασιλειάτης (1903-12.1.1987)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Δαμασκηνός Αγιοβασιλειάτης

Στο χωριό Καμινάκι Οροπεδίου Λασιθίου Κρήτης γεννήθηκε το 1903 ο κατά κόσμον Σέργιος Γουνουλάκης. Στην αγία κολυμβήθρα κατά τη βάπτισή του σχηματίσθηκε ένας μεγάλος σταυρός. Από παιδί διακρίθηκε για τη φιλομάθειά του. Από μικρός επιθυμούσε να γίνει μοναχός. Μόλις τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία, πήγε δόκιμος στη μονή Πεντέλης Αττικής.

Το 1925 ήλθε στο Άγιον Όρος και εκάρη μοναχός στην Καλύβη των Εισοδίων της Θεοτόκου του Αγίου Βασιλείου από τον αυστηρό Γέροντα Ματθαίο το 1926. Δεν βγήκε ποτέ ξανά στον κόσμο. Είχε μεγάλη άσκη-ση. Συχνά βάδιζε ανυπόδητος. Από τον κόσμο θυμόταν μόνο τις θείες Λειτουργίες και τις αγρυπνίες στο χωριό του. Για εργόχειρο είχε την ξυλογλυπτική. Αγαπούσε ιδιαίτερα τη μελέτη. Αφιέρωνε πολύ χρόνο στη μελέτη των αγιοπατερικών έργων. Είχε ανεπτυγμένη μεγάλη αλληλογραφία. Στήριζε με τις σοφές νουθεσίες του πολλούς χριστιανούς. Η πολυχρόνια προσεκτική μελέτη τον είχε σοφίσει. Ο χαριτωμένος λόγος του άγγιζε τις καρδιές των ακροατών του, που έφθαναν διψασμένοι στην ερημική, πενιχρή και άνυδρη Καλύβη του για ν' ακούσουν λόγο Θεού και να ξεδιψάσουν. Ήταν επίσης ελεήμων πολύ και συνέτρεχε στις ανάγκες των συνασκητών του. Είχε μεγάλη ευλάβεια στους οσίους Ιωσήφ Γεροντογιάννη της μονής Τιμίου Προδρόμου Καψά και Παρθέ-νιο και Ευμένιο της μονής Κουδουμά στη νότια Κρήτη.

Στις 21.11.1986 ο Γέροντας Δαμασκηνός, ημέρα εορτής του ησυχαστηρίου τους, κάλεσε τον υποτακτικό του Αυγουστίνο και του ανέθεσε τη Γεροντία. Του ζήτησε

να προσκαλέσει τον Πνευματικό για να κάνει μία γενική εξομολόγηση και να τελέσει το μυστήριο του θείου και ιερού Ευχελαίου. Ζήτησε ειλικρινή συγχώρεση από όλους. Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 12.1.1987. Ο επίσκοπος Ροδοστόλου Χρυσόστομος τον ονόμασε «αιθέριο Γέροντα». Ο Γέροντας της μονής Παρακλήτου Χερου-βείμ τον χαρακτήρισε «ευλαβέστατο μοναχό». Ο ιερομόναχος Φίλιππος των Θωμάδων έγραψε: «Εις το πρόσωπόν του έβλεπε κανείς τους πα-λαιούς ασκητάς και αναχωρητάς που σαν ολόλευκα κρίνα εξήνθησαν αι έρημοι». Ο καλός βιογράφος και συμπατριώτης του καταλήγει: «Αυτός ήταν ο Γέροντας Δαμασκηνός Αγιοβασιλειάτης ο Κρητικός. Ένας αγνός πνευματικός αγωνιστής, ένας αυστηρός Αθωνίτης Μοναχός, που ξόδεψε ολόκληρη τη μακρόχρονη ασκητική ζωή του σε νηστείες, αγρυπνίες και προσευχές για τη σωτηρία της ψυχής του, ευεργετώντας συγχρόνως πνευματικά και τους άλλους ανθρώπους». Τον είπαν επίσης ένα από τους τελευταίους ιεροπρεπείς Κολλυβάδες. Ο ακριβοδίκαιος Γέροντας Γεράσιμος ο Μικραγιαννανίτης τον ανέφερε ως ένα άγιο των ημερών μας.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Αντωνίου Στιβακτάκη, Γέροντας Δαμασκηνός ο Αγιοβασιλειάτης, Ηράκλειο 2006.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Γ΄, εκδ. Μυγδονία σ. 1187-1189*